

ધોલેરા પંથકના ગામડાઓમાં દેશી વોટર હાર્વેસ્ટિંગ સિસ્ટમ પીવાના પાણી માટે પ્લાસ્ટિકનાં તળાવો ગ્રામજનો માટે આશીર્વાદરૂપ બન્યાં

અમદાવાદ, જાનિવાર
ગુકામઠે ભાલ વિસ્તારમાં પીવાના પાણીની સમસ્યા તો છે જ પણ ભારતીય અને ખારપાણી પીવાલાયક પાણી નથી. આ વિસ્તારોમાં વરસાદી પાણી લોકો માટે એક માત્ર સહારો અને સ્ત્રોત છે. પીવાના પાણીની પડતી મુશ્કેલીને કારણે પીવાના પંથકના લોકોને વરસાદી પાણીનું મહત્વ સમજાયું છે. ચોમાસાના વરસાદી પાણીનો સંગ્રહ કરી પીવાના પાણી માટે આ વિસ્તારમાં પ્લાસ્ટિકના તળાવો બનાવે છે. આજે જવારે ઉનાળો બરાબર સમય છે ત્યારે ગ્રામજનો પ્લાસ્ટિકના તળાવોમાંથી પાણી મેળવીને તરસ છીંપીને રહ્યાં છે. મહત્વની વાત એ છે,

કરાયું છે. ૧૨૦૦ ની વસ્તી ધરાવતો રાજપુર ગામના લોકોએ પણ આ તળાવની સાચવણી કરી વરસાદી પાણીનો પીવાના પાણી માટે ઉપયોગ કરી રહ્યાં છે.

આ પ્લાસ્ટિકના તળાવમાં ૧૦ લાખ લિટર પાણી સમાવી શકાય તેટલી ક્ષમતા છે. રાજપુર ઉપરાંત ખુશ અને મહાદેવપુરમાં પણ લોકો પ્લાસ્ટિકના તળાવમાંથી પીવાનું પાણી મેળવે છે. રોળા અને ગોલવામાં પણ પ્લાસ્ટિકના તળાવો છે. આ તળાવોની સાચવણી માટે ગ્રામજનોએ ચારનું કેમ્પિંગ પણ કર્યું છે. જોકે, હવે તો આ વિસ્તારોમાં પહોં પોચાના પાણી પહોંચતા પરિસ્થિતિ

એક એવું ગામ

(તસ્વીર : ગોતમ મહેતા)

એક સમયે આ વિસ્તારમાં પરિવારના સભ્યો દીઠ પાણી અપાતું

ભાલ પંથકમાં એક સમયે પીવાનું પાણી મેળવવા લોકોને સંઘ મારવા પડતાં હતાં. અહીંના લોકોનું કહેવું છે કે, ૨૦ વર્ષ પહેલાં તો એવી પરિસ્થિતિ હતી કે, દેશરૂઢી પીવાનું પાણી અપાતું. એટલું જ નહિ પરંતુ પરિવારના સભ્યો આપદિત પાણી આપવામાં આવતું હતું.

ગ્રામજનો પણ પીવાના એક માત્ર સહારરૂપ પ્લાસ્ટિકના તળાવોની જાળવણી કરે છે.

ભાલનો પ્રદેશ સૂકો જ નહિ પણ સપાટ પ્રદેશ છે પરિણામે ચોમાસામાં સાબરમતી સમીત પાનીમાંથી સાત નદીઓના પાણી અહીં આવે છે પણ તે વહી જાય છે. ચોમાસામાં તો આ વિસ્તારમાં ખેડમાં પરિવર્તિત થઈ જાય છે. ખેતરોમાં પાણી ભરાઈ જાય છે. શિયાળા અને ઉનાળામાં પાણીની કટોકટી સર્જાય છે ત્યારે ખેત તલાવડી કરી પાણી સંગ્રહ કર્યા

સિવાય કોઈ ઉપાય ન હતો. ખેત તલાવડીથી ખેડુતોને ખેતીને નવપસંદિત કરી દીધી પણ પીવાનો પ્રશ્ન યથાવત જ રહ્યો જેથી તળાવો બાંધવા જરૂરી થતા.

પાણીની સમસ્યા દૂર કરવા માટે ગ્રામજનોને સહાયરૂપ થવા સ્વેચ્છિક સંસ્થાઓ પણ આગળ આવી. હવે મુશ્કેલી છે હતી કે, જો વરસાદી પાણીના સંગ્રહ માટે તળાવ ઉડું કરે તો શારની સાથે મારાસ

આવે જે પાણી પીવાલાયક હોય નહીં. અને જો તલાવડીની ઉડાઈ ન હોય તો સપાટ પ્રદેશ હોઈ તાપમાન વધુ રહેતું હોવાથી પાણીનું બાષ્પીભવન થઈ જાય. આ કારણોસર તળાવમાં પ્લાસ્ટિક પાથરીને શાર-મારાસ રોકવાના તત્વ પ્રયાસ કરાયો. ૧૯૮૭માં દુષાળની સ્થિતિમાં ચો પ્રથમ પોલેરુ નજીકના રાજપુરમાં ગામમાં

વિશ્વર્ષેક- રાજ્ય પીવાલાયક બને છે.

સરકારની જુદી જુદી યોજનાની સહાયથી રૂ. ૭ લાખના ખર્ચે પ્લાસ્ટિકના તળાવ બનાવવાનું પ્લાસ્ટિકના તળાવ બનાવવાનું નિષ્ણતાનું માનવું છે, આજે આ તળાવ બનાવવું હોય તો ૨૦ લાખના ખર્ચે થાય. બે વર્ષ પહેલાં ૭ લાખના ખર્ચે રાજપુર ગામના પ્લાસ્ટિકના તળાવનું સમુદાય

પ્લાસ્ટિકના તળાવો કેવી રીતે તૈયાર થાય છે ખેત તલાવડીની જેમ જ પાણી ખોદી તળાવને રોળવાનો એપ અપાય છે. તળાવના તળીયામાં સ્ટીચીંગ કરેલું વિશાળ પ્લાસ્ટિક પાથરવામાં આવે છે જેથી પાણીમાં ખારાસ અને તાર બાળે નહીં. પ્લાસ્ટિક પર એક કુટું સુધી ભીની માટી પાથરવામાં આવે છે. વરસાદી પાણીના વહેણને સોષી જ તળાવમાં જાય તેથી વ્યવસ્થા કરાય છે જેથી ચોમાસામાં તળાવ છોડી જ ભરાઈ જાય છે. તળાવના વચ્ચેથી સ્થળ તો એક મુજે કુવો તૈયાર કરાય જેમાં ફિલ્ટરના માથાથી તળાવનું પાણી જાય છે. આ રીતે શુષ્ક થયેલુ પાણી

સુધરી છે.

સ્વેચ્છિક સંસ્થાઓએ આ વિસ્તારમાં પાણીની સમસ્યા ઉકેલવામાં મહત્વની ભૂમિકા ભજવી છે. આજે વરસાદી પાણીનો સંગ્રહ કરી પ્લાસ્ટિકના તળાવોના માથામાંથી શારનારનું પાણી મેળવી રહ્યાં છે.

શ્વારયુક્ત- ખારાપાણીના ઉકેલના ભાગરૂપે પ્લાસ્ટિકના તળાવમાં વરસાદી પાણીનો સંગ્રહ : ૭ લાખના ખર્ચે બનાવાયેલા પ્લાસ્ટિકના તળાવ રાજપુરના ગ્રામવાસીઓ માટે પીવાના પાણીનો સ્ત્રોત